

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cbi 74/2008 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cbi 74/2008 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie každej po 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré im je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] trovy konania spolu v sume 640,64 € (slovom šesťstoštyridsať eur a šesťdesiatštyri centov) na účet ich právnej zástupkyne Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. V časti namietaného porušenia základného práva [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cbi 74/2008 sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. augusta 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľka v 3. rade“),

██████████, adresa pre doručovanie ██████████, ██████████ (ďalej aj „sťažovateľka v 4. rade“), a ██████████, ██████████ (ďalej aj „sťažovateľ“, spolu všetci len „sťažovatelia“ alebo „sťažovateľky“), zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., Nit'ová 3, Bratislava, konajúcou konateľkou a advokátkou JUDr. Katarínou Almášiovou, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cbi 74/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti, ako i z vyžiadaného spisového materiálu okresného súdu sp. zn. 1 Cbi 74/2008 ústavný súd zistil, že sťažovatelia sú v procesnom postavení žalobcov účastníkmi napadnutého konania o vylúčenie nehnuteľného majetku zo súpisu konkurznej podstaty úpadkyne. Návrh na začatie konania bol okresnému súdu doručený 18. decembra 2008.

Sťažovatelia po popise doterajšieho priebehu napadnutého konania a sumarizovaní výhrad proti postupu okresného súdu, ktoré sa podľa ich názoru vyskytli v doterajšom priebehu napadnutého konania, v sťažnosti okrem iného uvádzajú, že „... nepovažujú návrhy a doplnenia v konaní za nadmerné ako to vyslovila konajúca sudkyňa. Návrh na zmenu petitu; návrh na vstup ďalších účastníkov do konania; návrh na vypočutie svedka; žiadosť o zabezpečenie dôkazov; doplnenie k výzve a doplňujúce podanie k žalobe za celú dobu konania, ktoré je vedené 8 rokov nemožno považovať za nadmerné podávanie návrhov, ktoré by malo vplyv na priebeh konania. Sťažovatelia nepovažujú za svoju vinu, že súd neefektívne odročuje pojednávania. Nie vinou sťažovateľov musel dvakrát vo veci rozhodovať odvolací súd, ktorý jedným rozhodnutím zrušil rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu, že súd nerozhodol v súlade so zákonom a druhým odmietol odvolanie žalovaného z dôvodu, že žalovaný nebol oprávnený podať odvolanie...“

Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, predmetom konania pred Okresným súdom Bratislava I je vylúčenie nehnuteľného majetku zo súpisu konkurznej podstaty. Žalobkyne v 1/ až 4/ rade sú de iure vlastníčkmi sporných nehnuteľností. Vyplýva to predovšetkým z dodatku ku kúpnej zmluve, súčasťou ktorého bola aj rozvázovacia podmienka: určenie času. Keďže k vyplateniu kúpnej ceny nedošlo, došlo k obnoveniu vlastníckych práv pôvodných vlastníkov. Z dôvodu opatrnosti došlo najneskôr k obnoveniu vlastníctva v dôsledku Odstúpenia od Kúpnej zmluvy a Odstúpenia od Zmluvy o prevode vlastníckych práv, ktoré je účinné lebo sa dostalo do dispozičnej sféry všetkých účastníkov zmluvy. Nikto z účastníkov zmluvného vzťahu odstúpenie od zmlúv nenamietal, nespochybnil a neodporoval. Odvolací súd mal za preukázané, že žalobcovia od Kúpnej zmluvy odstúpili.

Nejde teda o právne zložitú vec. Skutkovo je možné hodnotiť vec ako menej zložitejšiu, vyžadujúcu si najmä posúdenie skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti.

... sťažovatelia majú za to, že oni žiadne prietahy v konaní nespôsobili.

Sťažovatelia majú za to, že právom namietajú neprimeranú dĺžku konania, nečinnosť súdu a neefektívnosť vykonaných úkonov.“.

Sťažovateľky sa domáhajú priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume po 8 000 € a sťažovateľ v sume 2 000 €, čo odôvodňujú takto:

«Od začatia konania dňa 18. 12. 2008 uplynulo viac ako 7 rokov, pričom súd vo veci doposiaľ nerozhodol aj napriek tomu, že sa nejedná o zložitú vec.

Sťažovatelia sa márne domáhajú vylúčenia svojho majetku zo súpisu konkurzného majetku ako výluční vlastníci nehnuteľností, pričom je im upreté právo spokojne užívať svoj majetok a nakladať s ním.

Pasivitou štátnej moci sa sťažovatelia dostali nie vlastným pričinením do nenapraviteľných nevýhod, ktoré vedú k zníženiu majetku.

Nehnutelnosti, ktoré sú predmetom súdneho konania susedia s pohrebiskom.

Sťažovatelia sa vylúčenia majetku zo súpisu konkurznej podstaty domáhali skôr, než vstúpil do platnosti zákon o pohrebníctve (01. 01. 2011)...

Sťažovateľky 1/ až 4/ nadobudli nehnuteľnosti z dedičstva a v právnom režime v čase, ktorý dovoľoval stavbu nehnuteľnosti inej, než je nehnuteľnosť súvisiaca s pohrebníctvom.

Podaním, doručeným súdu dňa 26. 09. 2011, ospravedlnil žalobca 3. svoju neúčast' na pojednávaní dňa 06. 10. 2011 o 10,00 hod. z dôvodu, že má mesačné dieťa a zlé spojenie do Bratislavy a zároveň požiadal, či by mohol byť vypočutý na Okresnom súde Rimavská Sobota.

Dňa 06. 10. 2011 o 10,00 hod. sa vo veci konalo pojednávanie, na ktorom bola vypočutá [REDAKOVANÉ] a žalobcovia 1., 2. a 4. Právny zástupca žalobcov navrhol pripustiť zmenu petitu. Pojednávanie bolo odročené na deň 19. 01. 2012 o 11,30 hod. za účelom predvolania [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vyžiadania konkurzného spisu zn. 6 K/1/2008 z OS Bratislava I a vykonania procesných úkonov súvisiacich s návrhom na zmenu petitu.

Uznesením č. k. 1 Cbi/74/2008-88 zo dňa 17. 10. 2011 pripustil súd zmenu petitu.

Dňa 30. 12. 2011 si súd vyžiadal konkurzný spis zn. 6 K/1/2008 vedený na OS Bratislava I.

Podaním, doručeným súdu dňa 18. 01. 2012, svedok [REDAKOVANÉ] ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní dňa 19. 01. 2012 z dôvodu dočasnej práceneschopnosti.

Podaním, doručeným súdu dňa 18. 01. 2012, žalobca 1. predložil súdu ďalšie listinné dôkazy.

Dňa 19. 01. 2012 o 11,30 hod. sa vo veci konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na deň 26. 03. 2012 o 10,00 hod., nakoľko sa naň nedostavil predvolaný svedok [REDAKOVANÉ] a právny zástupca žalobcov na jeho vypočutí trval.

Dňa 26. 03. 2012 o 10,00 hod. sa vo veci konalo pojednávanie, na ktorom bol vypočutý svedok [REDAKOVANÉ], súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok.

Dňa 18. 04. 2012 bolo súdu doručené odvolanie žalobcov proti rozsudku č. k. 1 Cbi/74/2008-117 zo dňa 26. 03. 2012.

Prípisom zo dňa 27. 04. 2012 vyzval súd žalovaného, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k odvolaniu žalobcov.

V období od 12. 06. 2012 do 16. 01. 2014 bol spis zn. 1 Cbi/74/2008 predložený Krajskému súdu v Bratislave za účelom rozhodnutia o odvolaní žalobcov voči rozsudku č. k. 1 Cbi/74/2008-117 zo dňa 26. 03. 2012.

Dňa 20. 01. 2014 dala zákonná sudkyňa kancelárii pokyn na doručenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 CoKR/37/2012-132 zo dňa 05. 12. 2013, ktorým bol zrušený rozsudku č. k. 1Cbi/74/2008-117 zo dňa 26. 03. 2012.

Prípisom zo dňa 24. 02. 2014 vyzval súd svedka [REDAKOVANÉ] na oznámenie číslo účtu, na ktorý mu má byť poukázané ním uplatnené svedočné. Svedok oznámil súdu číslo účtu emailom dňa 17. 03. 2014,

Uznesením č. k. 1 Cbi/74/2008-140 zo dňa 25. 03. 2014 rozhodol súd o priznaní svedočného svedkovi [REDAKOVANÉ]; uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02. 04. 2014 a uctárni súdu bolo predložené za účelom vyplatenia svedočného dňa 10. 04. 2014.

Dňa 24. 06. 2014 bol súdu doručené podanie žalobcu 1., ktorým sa vyjadril k žalobe, navrhol vstup [REDAKOVANÉ] do konania na strane žalovaného, ospravedlnil neúčast' žalobcu 3. na pojednávaní, označil a predložil ďalšie listinných dôkazov, žiadal o spravodlivé konanie bez ďalších zbytočných priet'ahov.

Dňa 30. 06. 2014 o 08,30 hod. sa vo veci konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na žiadosť žalovaného z dôvodu, že sa potreboval oboznámiť s vyjadrením žalobcov, doručeným súdu dňa 24. 06. 2014, ktoré žalovanému súd krátkou cestou doručil na pojednávaní.

Dňa 04. 08. 2014 bolo súdu doručené podanie žalovaného, ktorým navrhol zabezpečiť dôkazy - súdny spis sp. zn. 1 K/14/2007 vedený na OS Banská Bystrica, súdny spis sp. zn. 8 C/197/2007 vedený na OS Rimavská Sobota a katastrálny spis č. V 1236/2007 vedený na Okresnom úrade Rimavská Sobota.

Prípismi zo dňa 09. 09. 2014 súd požiadal OS Banská Bystrica o zapožičanie súdneho spisu sp. zn. 1 K/14/2007, OS Rimavská Sobota o zapožičanie súdneho spisu sp. zn. 8 C/197/2007 a Okresný úrad Rimavská Sobota o zapožičanie katastrálneho spisu č. V 1236/2007. OS Banská Bystrica zapožičal súdny spis sp. zn. 1 K/14/2007 tunajšiemu súdu dňa 02. 10. 2014. Okresný úrad Rimavská Sobota zapožičal katastrálny spis č. V 1236/2007 dňa 08. 10. 2014.

Dňa 06. 10. 2014 požiadala zákonná sudkyňa sekretariát tunajšieho súdu o vrátenie spisu zn. 1 Cbi/74/2008 z dôvodu blížiaceho sa termínu pojednávania vytýčeného na 27. 10. 2014.

súdu návrh na vypočutie svedka - [REDACTED], [REDACTED], ako aj žiadosť aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa akýchkoľvek nepreukázaných výrokov adresovaných žalobcom, odvolať svoje výroky, písomne sa ospravedlniť žalobcom a uvedené zverejniť v Obchodnom vestníku, ako aj doručiť veriteľskému výrobu a dohliadajúcemu konkurznému súdu OS Bratislava I.

Dňa 17. 12. 2014 bol súdu doručený súhlas [REDACTED] a [REDACTED], nar. 1970, so vstupom do konania.

Dňa 17. 12. 2014 bola súdu doručená žiadosť žalobcov o zabezpečenie dôkazov u žalovaného.

Prípisom zo dňa 18. 12. 2014 boli návrhy žalobcov, doručené súdu dňa 05. 12. 2014, zaslané žalovanému, aby sa k nim vyjadril v lehote 30 dní, ak to považuje za potrebné.

Dňa 18. 12. 2014 bolo reklamované podanie žalobcov zo dňa 05. 12. 2014 (podanie o určení povinnosti žalovanému zdržať sa nepravdivých výrokov voči žalobcom) s návrhom na zapísanie návrhu ako samostatného podania do registra „C“; na základe rozhodnutia predsedníčky súdu zo dňa 19. 12. 2014 bolo uvedené podanie žalobcov zapísané ako nový návrh do registra „C“.

Prípisom zo dňa 09. 01. 2015 vyzval súd žalobcov, aby uviedli, či na základe podania, doručeného súdu dňa 05. 12. 2014, majú fyzické osoby vstúpiť do konania ako účastníci konania alebo ako vedľajší účastníci, nakoľko z návrhu žalobcov v spojení so súhlasmi so vstupom do konania nebolo uvedené súdu zrejmé.

Dňa 28. 01. 2015 bolo súdu doručené podanie, v ktorom žalobcovia uviedli, že v podaní, doručenom súdu dňa 05. 12. 2014, navrhujú vstup fyzických osôb ako účastníkov konania na strane žalobcov podľa § 92 ods. 1 O. s. p. s tým, že v pôvodnom návrhu bolo uvedené chybné označenie (teda nie účastníci konania, ale vedľajší účastníci).

Prípisom zo dňa 30. 01. 2015 doručil súd žalovanému žiadosť žalobcov o zabezpečenie dôkazov s výzvou na vyjadrenie sa v lehote 15 dní.

Prípisom zo dňa 02. 02. 2015 poučil súd žalobcov, aby podania doručovali súdu s potrebným počtom rovnopisov s prílohami.

Dňa 16. 02. 2015 bol súdu doručený súhlas [REDACTED] so vstupom do konania.

Uznesením č. k. 1 Cbi/74/2008-289 zo dňa 27. 03. 2015 pripustil súd pristúpenie do konania: [REDACTED] ako žalobcu 6., [REDACTED], [REDACTED], ako žalobcu 7.,

██████████, ako žalobcu 8., ██████████ ako žalobcu 9., ██████████
██████████ ako žalobcu 10.

Dňa 27. 04. 2015 bolo súdu doručené podanie žalobcov 1. - 5. - vyjadrenie vo veci samej, žiadosť o prejednanie veci v neprítomnosti žalobcov 3. a 4., oznámenie o doručovaní písomností a zmene adresy žalobcov 3. a 4.

Dňa 26. 05. 2015 bolo faxom podané a následne 27. 05. 2015 osobne doplnené odvolanie žalovaného proti uzneseniu súdu č. k. 1 Cbi/74/2008-289 zo dňa 27. 03. 2015. Žalovaný doplnil odvolanie o potrebný počet rovnopisov dňa 06. 07. 2015, uvedené rovnopisy boli doručované žalobcom.

Dňa 17. 07. 2015 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcov 1. - 5. k odvolaniu žalovaného zo dňa 26. 05. 2015.

Následne bol spis zn. 1 Cbi/74/2008 dňa 17. 09. 2015 predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu č. k. 1 Cbi/74/2008-289 zo dňa 27. 03. 2015.

Dňa 08. 10. 2015 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu 5. k vylúčeniu nehnuteľnosti zo súpisu.

Krajský súd v Bratislave dňa 01. 10. 2015 vrátil spis na doplnenie rovnopisu predkladacej správy; opätovne bol spis predložený na Krajský súd v Bratislave v období od 15. 10. 2015 do 24. 02. 2016.

Krajský súd v Bratislave odvolanie žalovaného proti uzneseniu sp. zn. 1 Cbi/74/2008- 289 zo dňa 27. 03. 2015 odmietol uznesením č. k. 2 CoKR/45/2015-338 zo dňa 28. 01. 2016.

Dňa 11. 03. 2016 bolo uznesenie Krajského súdu č. k. 2 CoKR/45/2015-338 zo dňa 28. 01. 2016 vypravené na doručenie účastníkom konania.

Dňa 01. 07. 2016 súd uložil žalobcom 1. - 10., aby si v lehote 30 dní zvolili advokáta na zastupovanie v konaní v zmysle § 90 CSP.

Podaním, doručeným súdu dňa 16. 08. 2016, bola doručená plná moc advokátskej kancelárie JUDr. Gabriel Almáši, spol. s r. o. na zastupovanie žalobcov v konaní.

Vo vzťahu k sťažovateľom namietanej dĺžke konania... poukazujem na to, že k predĺženiu konania prispeli strany sporu, najmä však žalobcovia, ktorí sa niekoľkokrát vyjadrovali k predmetu konania a opakovane doplňali listinné dôkazy a návrhy

na vykonanie dokazovania. Žalobcovia tiež doručili súdu tri návrhy na vstup ďalších fyzických osôb do konania. Najskôr žalobcovia navrhli, aby do konania vstúpil [REDACTED] [REDACTED] na strane žalovaného, neskôr uvedený návrh vzali späť s tým, že došlo k omylu a podali nový návrh na vstup [REDACTED] do konania ako účastníka na strane žalobcu. Neskôr žalobcovia navrhli, aby do konania vstúpili [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], ako vedľajší účastníci na strane žalobcov. Na výzvu súdu žalobcovia svoj návrh opravili s tým, že pôvodný návrh bol mylný, nakoľko žalobcovia chceli, aby uvedené fyzické osoby vstúpili do konania nie ako vedľajší účastníci na strane žalobcu, ale ako účastníci na strane žalobcov. Súhlas uvedených fyzických osôb so vstupom do konania nebol súdu doručený súčasne s návrhom na vstup do konania, ale postupne v rozmedzí dvoch mesiacov.

Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti poukázali aj na odročené pojednávania, k čomu uvádzam, že pojednávanie konané dňa 17. 01. 2011 bolo odročené z dôvodu kúpeľnej liečby právneho zástupcu žalobcov, pojednávanie konané dňa 19. 01. 2012 bolo odročené z dôvodu dočasnej práceneschopnosti predvolaného svedka, pojednávanie konané dňa 30. 06. 2014 bolo odročené z dôvodu, že žalovaný sa potreboval oboznámiť s vyjadrením žalobcov a nimi predloženými listinnými dôkazmi, ktoré boli súdu doručené len šesť dní pred vytyčeným termínom pojednávania.

Ďalej tiež uvádzam, že v období od 12. 06. 2012 do 16. 01. 2014 a od 15. 10. 2015 do 24. 02. 2016 bol spis zn. 1 Cbi/74/2008 predložený Krajskému súdu v Bratislave za účelom rozhodnutia o opravných prostriedkoch strán sporu proti rozhodnutiam tunajšieho súdu.

Dňa 28. 08. 2014 bola súdu doručená sťažnosť [REDACTED] na prieťahy v súdnom konaní, ktorá bola predsedníčkou súdu vybavená listom Spr. 2295/2014 zo dňa 16. 10. 2014 ako čiastočne dôvodná v období od 02. 03. 2009 do 17. 01. 2011, so zaradením medzi sledované veci s režimom kontroly úkonov vo veci každé tri mesiace...

Dňa 27. 04. 2015 bola súdu doručená sťažnosť [REDACTED] na prieťahy v súdnom konaní, ktorá bola predsedníčkou súdu vybavená listom Spr. 2110/2015 zo dňa 27. 05. 2015, pričom... od vybavenia predchádzajúcej sťažnosti zo dňa 28. 8. 2014 do podania ďalšej sťažnosti zo dňa 27. 04. 2015 iné prieťahy v konaní neboli zistené.

Dňa 15. 06. 2015 bola súdu doručená sťažnosť žalobcov 1. - 5., ktorou boli opätovne namietané prietahy v konaní s ohľadom na celkovú dĺžku konania, ako aj nesprávny úradný postup zákonnej sudkyne. Sťažnosť bola vybavená listom Spr. 2178/2016 zo dňa 06. 07. 2016. ... Predsedníčka súdu tiež preskúmala plynulosť postupu súdu vo veci od podania poslednej sťažnosti zo dňa 27. 04. 2015 do súčasnosti a... dospela k záveru, že súd v namietanej veci sp. zn. 1 Cbi/74/2008 priebežne koná, a preto vyhodnotila uvedení sťažnosť ako nedôvodnú.»

Vo vyjadrení zákonnej sudkyne pripojenom k vyjadreniu predsedu okresného súdu sa v podstatnom uvádza:

„Dovoľujem si poukázať aj na skutočnosť, že o predĺženie konania sa v podstatnej miere pričínili samotní žalobcovia (sťažovatelia), ktorí podali viaceré procesné návrhy (nie vždy úplné a zrozumiteľné - svoje návrhy brali späť/resp. ich opravovali a doplňali), ktoré spôsobili a spôsobujú predĺženie konania a na ktoré sú síce oprávnení, avšak rozhodovanie o týchto procesných návrhoch podľa môjho názoru nemôže ísť na ťarchu konajúceho súdu.

Čo sa týka predloženia spisu odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní žalovaného: je síce pravda, že spis odvolací súd vrátil 1. 10. 2015 s tým, že je potrebné opätovne spis riadne predložiť (s potrebným počtom rovnopisov) – avšak spis bol predložený opätovne odvolaciemu súdu už 14.10. 2015.

Čo sa týka zastúpenia udeleného 5.12. 2014: podľa § 27 odsek 3 O. s. p. Vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, v sporoch vyvolaných alebo súvisiacich s konkurzom a reštrukturalizáciou, v sporoch o ochranu hospodárskej súťaže, v sporoch z porušenia alebo ohrozenia práva na obchodné tajomstvo, v sporoch z právnych vzťahov týkajúcich sa zmienek, šekov alebo iných cenných papierov, v sporoch súvisiacich s ochranou práva duševného vlastníctva, v konaní s cudzím prvkom, v konaní podľa piatej časti tretej hlavy tohto zákona, vo veciach podľa § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka a v konaní podľa Exekučného poriadku sa zastúpenie podľa odseku 1 nepripúšťa. To neplatí, ak zástupca účastníka konania podľa odseku 1 má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v odbore právo a účastník konania je jeho blízkou osobou.

O uvedenom súd poučil účastníkov konania na pojednávaní dňa 19. 6. 2014 (vid' zápisnica). S ohľadom na uvedené zákonné ustanovenie súd doručoval zásielky priamo účastníkom konania.

Na záver by som ešte chcela zdôrazniť, že na neprimerane vysoký počet vecí v oddelení dlhodobo upozorňujem...“

Ústavný súd zistil, že popis priebehu napadnutého konania obsiahnutý v prípise sp. zn. Spr 3646/2016 z 12. októbra 2016 zodpovedá obsahu spisovej dokumentácie, a preto ho považoval za relevantný podklad pre svoje rozhodovanie.

Sťažnosť sťažovateľov ústavný súd na neverejnom zasadnutí predbežne prerokoval a uznesením sp. zn. II. ÚS 21/2017 z 12. januára 2017 ju prijal na ďalšie konanie v rozsahu sťažovateľmi označených práv.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedu okresného súdu, aby prípadne doplnil predchádzajúce vyjadrenie k sťažnosti a zároveň oznámil, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predseda okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 3646/2016 zo 7. marca 2017 oznámil, že netrvá na ústnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľov, a oznámil ústavnému súdu, že okresný súd 6. marca 2017 vo veci sťažovateľov vyhlásil rozsudok, ktorým bola žaloba zamietnutá.

Následne ústavný súd opakovane vyzýval právnu zástupkyňu sťažovateľov, aby sa vyjadrila, či trvá na konaní ústneho pojednávania s upozornením, že ak sa v určenej lehote k tejto otázke nevyjadrí, bude to ústavný súd považovať za jej konkludentný súhlas s upustením od ústneho pojednávania. Ústavný súd zároveň zaslal právnej zástupkyňi sťažovateľov vyjadrenia predsedu okresného súdu sp. zn. Spr. 3646/2016 z 12. októbra 2016 a sp. zn. Spr 3646/2016 zo 7. marca 2017 na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska.

Vzhľadom na oznámenie predsedu okresného súdu, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, a na skutočnosť, že právna zástupkyňa sťažovateľov sa ani na opakovanú výzvu ústavného súdu nevyjadrila k možnosti upustiť od ústneho pojednávania,

ústavný súd, aplikujúc prezumpcie súhlasu, na ktorý právnu zástupkyňu sťažovateľov vopred upozornil, v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

II.1 K namietanému porušeniu práv sťažovateľiek [REDAKČIA], [REDAKČIA]

[REDAKČIA], [REDAKČIA] a [REDAKČIA]

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cbi 74/2008 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 2 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ako aj z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosti sťažovateľov.

1. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť vecí, ústavný súd konštatuje, že predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o žalobe o vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty (tzv. excindačná žaloba), ktoré tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov. Vychádzajúc z obsahu spisu, ústavný súd dospel

k záveru, že ani konkrétne okolnosti posudzovanej veci nesignalizujú skutkovú alebo právnu zložitosť veci sťažovateľov, ktorá by mohla ospravedlňovať neprimeranú dĺžku napadnutého konania.

2. Správanie sťažovateľov ako strany sporu je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu zistil, že sťažovateľky prispeli k predĺženiu konania, keďže z dôvodov na ich strane boli odročené nariadené pojednávania (17. januára 2011 z dôvodu kúpeľnej liečby právneho zástupcu sťažovateľov, 19. januára 2012 pre neúčast' sťažovateľa ešte v postavení svedka, 30. júna 2014 pre predloženie vyjadrenia sťažovateľov s nedostatočným časovým odstupom pre oboznámenie protistrany). Sťažovateľky aktívnym, ale nie vždy zrozumiteľným a protirečivým uplatňovaním svojich procesných oprávnení súvisiacich s dispozíciou s predmetom konania (návrh na pripustenie zmeny petitu zo 6. októbra 2011) a s okruhom účastníkov (návrh na vstup do konania sťažovateľa na strane žalovaných z 24. júna 2014 a následne jeho späťvzatie 30. októbra 2014, návrh na jeho pristúpenie na strane žalobcu, následne 5. decembra 2014 návrh na pristúpenie ďalších žalobcov, ktorý bol podaním z 28. januára 2015 doplnený, že má ísť o postavenie vedľajších účastníkov, pozn.) podľa názoru ústavného súdu taktiež prispeli k predĺženiu napadnutého konania. Samotné uplatňovanie procesných oprávnení nemožno síce sťažovateľkám vytýkať, avšak predĺženie konania spôsobené potrebou odstraňovania neurčitosti či nezrozumiteľnosti ich návrhov nemožno pričítať na ťarchu okresného súdu, naopak, je potrebné ich pripísať na vrub sťažovateľkám.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Z popísaného priebehu súdneho konania vyplýva, že okresný súd efektívne uskutočnil prvé pojednávanie vo veci až 5. mája 2011 (viac ako dva roky po podaní žaloby, pozn.). Medzi prvotnými úkonmi okresného súdu smerujúcimi k zabezpečeniu kontradiktórnosti konania ústavný súd identifikoval ničím neodôvodnený neprimeraný časový odstup (od 2. marca 2009 do 18. novembra 2010, pozn.).

Zo spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že sťažovateľky v 3. a 4. rade 5. decembra 2014 účinne oboznámili okresný súd s plnou mocou udelenou ich matke na preberanie doručovaných zásielok, t. j. zvolili si zástupcu pre doručovanie podľa § 49 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorá sa výslovne vzťahovala aj na zásielky určené do vlastných rúk. Napriek tejto skutočnosti im bolo okresným súdom doručované uznesenie ešte 4. mája 2015 a 29. marca 2016 do vlastných rúk (jednej z nich do SRN, pozn.). K tomu okresný súd poukázal na znenie § 27 ods. 1 a 3 OSP, ktoré vylučuje možnosť zvoliť si ako zástupcu akúkoľvek fyzickú osobu v konaní o konkurze a reštrukturalizácii, pokiaľ nemá právnické vzdelanie a zároveň nie je blízkou osobou účastníka. V tomto prípade je však z predloženej plnej moci bez akejkoľvek pochybnosti zrejmé, že sťažovateľky prejavili vôľu zvoliť si len zástupcu pre preberanie zásielok adresovaných im súdom (plná moc pre jednotlivý úkon prevzatia písomnosti), nie zástupcu pre celé konanie (generálna plná moc). Preto ak v dôsledku takéhoto právneho posúdenia okresný súd nerešpektoval udelenú plnú moc a doručoval písomnosti osobne sťažovateľkám, zodpovednosť za predĺženie konania tým spôsobené znáša okresný súd.

Na základe uvedeného ústavný súd, prihliadajúc na celkovú dĺžku napadnutého konania a zistené obdobia neodôvodnenej nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti, dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľiek [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ich právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cbi 74/2008 konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Sťažovateľky sa domáhajú priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume po 8 000 € pre každú z nich z dôvodov citovaných v časti I tohto nálezu.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä celkovú dĺžku napadnutého konania, ako aj zistenú neodôvodnenú nečinnosť, resp. neefektívnu činnosť okresného súdu, ale aj skutočnosť, že sťažovateľky prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania, dospel ústavný súd k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 500 € pre každú zo sťažovateľiek primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 3 výroku tohto nálezu).

V.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovatelia podali sťažnosť spoločne a uplatnili si úhradu trov konania spolu v sume 732,16 €. V konaní však boli úspešné len štyri sťažovateľky (pozri časť VI odôvodnenia tohto nálezu).

Ústavný súd v zmysle § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania úspešných sťažovateľiek, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním. Ústavný súd vychádzal pri rozhodovaní o priznaní trov konania z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2015, ktorá bola 858 € (za dva úkony v roku 2016).

Úhradu priznal za dva uplatnené úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) vykonané v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13 ods. 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti

Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2016 predstavuje sumu 143 €, keďže však ide o spoločné úkony za viaceré sťažovateľky, táto tarifná sadzba sa zníži o 50 %. Za dva uplatnené spoločné úkony vykonané v prospech štyroch sťažovateľiek tak prináleží suma 572 € a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) za dva úkony pre štyri sťažovateľky v sume 68,64 €, čo spolu predstavuje sumu 640,64 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľiek do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

VI.

K namietanému porušeniu práv sťažovateľa [REDACTED]

Zo spisovej dokumentácie vyplýva, že okresný súd pripustil sťažovateľa [REDACTED] do konania v procesnom postavení žalobcu uznesením č. k. 1 Cbi 74/2008-244 zo 6. novembra 2014, ktorý do toho času vypovedal v tomto konaní ako svedok. Právna neistota sťažovateľa [REDACTED] signalizujúca možné porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak bola „v hre“ až odvtedy, ako nadobudol procesné postavenie žalobcu. Ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu (19. augusta 2016, pozn.) nemožno podľa názoru ústavného súdu vo vzťahu k sťažovateľovi [REDACTED] hodnotiť obdobie od 6. novembra 2014 ako zjavne neprimeranú dĺžku napadnutého konania Navyše toto obdobie napadnutého konania nebolo podľa zistení ústavného súdu poznačené nesústredenou činnosťou okresného súdu.

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že ak ústavný súd v konaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp.

práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru dospel k záveru, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými preťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné preťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. II. ÚS 57/01), alebo sťažnosti nevyhoveli (napr. I. ÚS 11/00).

Aplikujúc uvedenú judikatúru v tomto konaní na sťažovateľa [REDACTED], ústavný súd rozhodol o tejto časti sťažnosti tak, ako to je uvedené v bode 5 tohto nálezu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júla 2017